

Holmens provst Ejgil Bank Olesen sagde bl.a. i sin tale i Holmens kirke i anledningen af TORDENSKIOLDS fødselsdag 28.Okt. 2018, hvor han forinden bl.a. havde læst teksten fra Markus evangeliets kap. 10,13-16: om at de bar nogle små børn til Jesus, men disciplene forsøgte at forhindre det.

Barndommen var ikke opfundet
på Tordenskiolds tid.
Men desuagtet har Tordenskiold
vel haft en barndom,
selvom han ikke var gammel
før han rømmede hjemmefra
og tog til København og blev kadet.
Men ved I hvad,
det ved I alt sammen langt bedre
end jeg gør
og jeg er i øvrigt for længst holdt op med
at kloge mig på
Tordenskiolds, Chr.4s
og på Holmens kirkes historie
og på nogens historie i det hele taget.
For jeg er blevet for gammel til
at blive korrekset for nogle små detaljer
i et eller andet jeg har sagt, endog for år tilbage.
For det er ikke de historiske detaljer,
der er mit anliggende
og om jeg kommer til at fortælle
en god historie
så gør det vel heller ikke noget.
Men selvfølgelig har Tordenskiold
haft en barndom,
det lærte jeg i hvert fald da jeg var dreng,
hvor jeg til min mors store fortrydelse
igen havde slået hul på mine skolebukser
og hvor min far, for at gyde olie på de oprørte vande, fortalte
at sådan var det også med Tordenskiold.
Peter Wessel!
Han skulle også skifte bukser
når han kom hjem fra skole,
men lige lidt hjalp det,
han fik altid hul på bukserne.
Hvorfor hans mor besluttede sig for
at give ham bjørneskindsbukser,
som ikke kunne slides op
endsige heller gå hul på.
Tordenskiold var en rask dreng,
det skal der ikke herske i tvivl om.
Så derfor fik han én af sine kammerater
til at trække slibestenen
– den runde sten, som man sleb knive på,
ved at man hele tiden
havde noget vand i bunden
som stenene blev kørt igennem.
Det var i øvrigt sådan en slibesten
min bedstemor havde i hønsegården
som hun altid sleb øksen på
inden kyllingerne måtte lade livet
hvorefter de hovedløse løb rundt

og ramlede ind i alt muligt
til de til sidst segnede døde om.
Nå med der stod Tordenskiold
altså med enden mod slibestenen
som en kammerat drejede rundt
og så gik der hul
på Tordenskiolds bjørneskindebukser
og det kom der er en stor mand ud af,
sagde min far.
Og det er så hans fødselsdag vi fejrer
ikke for 117 gange
men jeg ved ikke lige for hvilken gang i dag.
Nej, barndommen var ikke opfundet på Tordenskiolds tid
barndommen blev først opfundet
for et par hundrede år siden.
Selvfølgelig har der altid været børn
så længe der har været mennesker.
Det giver sig selv.
Men det var først i romantikken,
at man begyndte at tænke på barndommen
som en særlig fase i menneskelivet.
Før det blev børn betragtet
som en slags små, ufærdige voksne.
Groft sagt var de blot på vej til
at blive mennesker.
Men indtil da
skulle de bare opbevares forsvarligt.
Hvis de kunne arbejde og gøre nytte imens,
var det da udmærket.
Men rigtige, selvstændige væsener
det var de ikke.
Den tankegang er ret fremmed
for os i dag.
I vores kulturkreds får børn plads
som aldrig før.
Der bliver taget specifikt hensyn til dem.
De bliver set og hørt.
Men forskellen på børns status før og nu
skal vi have i bagehovedet,
når vi hører Jesus sige:
Lad de små børn komme til mig...
Vi tænker, selvfølgelig har børnene
også ret til at være her.
Men det er altså langt fra nogen selvfølge. Faktisk er det ret uhørt.
Det var på Jesu tid
et brud på alle normer.

Der er en halv sætning af Jesus,
som jeg gerne i dag vil sætte en tyk streg under. Den halve sætning er nemlig
nøglen til at forstå,
hvorfor Jesus fremhæver børnene.
Jeg tænker på ordene:
Den, der ikke tager imod Gudsrige, som et lille barn....
Deri er forskellen på et barn og en voksen.
Det lille barn tager imod,
uden så mange dikkedarer.
Når vi vokser op,

så bliver det meget mere kompliceret for os.

Vi bliver forbeholdne.

Vi vurderer.

Ligger der noget bag?

Hvad skylder jeg så til gengæld?

Hvad med min stolthed?

Kan jeg være det bekendt?

Er det ikke for meget?

Alle de spørgsmål og indvendinger

er et spædbarn lykkeligt fri for.

Jesus udfordrer os i dag til at være modige, ligeså modige som det lille barn,

der ikke har lært at holde sig tilbage.

For den der ikke tager imod, ligesom et lille barn, får ingenting!!

Alle de gode ting i livet får vi kun,

hvis vi tager imod dem ligesom et lille barn.

Kærlighed, fællesskab,

tilgivelse, glæde og det underfulde.

For alt det kan vi kun tage imod

uden forbehold.

Og så er vi tilbage ved dagens fødselar.

Til Tordenskiold

Han levede livet fuldt,

gav sig selv helt og holdent,

så han blev til et forbillede

og inspiration for talrige op gennem historien.

Derfor kære fødselsdagsfejrende Tordenskiolds menighed:

Lad os tage det,

som Jesus siger

med os herfra,

”at vi skal tage imod Guds rige

ligesom et lille barn”.

Gud i vold og til lykke.